

Δευτέρα 15 Ιουνίου 1931

"Ω; τὰ σήμερα εἶχαμε τὸ δικαίωμα, μαζήματ' τὸ δημοστογραφικὸ καθήκον νὰ ἐλέγχωμε κάθε κυβερνητικὴν πράξιν, καὶ κάθε παρατροπὴ τῶν θερμοσίων ὑπαλλήλων, κ' ἔτσι χωροφυλάκοι, ἀποσπασματάρχες, Εἰρηνοδίκαι, δικασταί, οἵκον-ἐφοροί, ταμίαι, στρατηγοὶ καὶ κάθε ὕδους ἀξιωματικοί, ὑπουργοί, πρῶτοι κουργοί, δικηγόροι, γατροὶ, φαρμακοποιοί, διδάσκαλοι καὶ καθηγηταί, καὶ κάθε λογῆς ἀνθρώποι, όταν παρεκτρέπονταν ἀπὸ τὰ καθήκοντά τους, θηλαδῇ, όταν παρανομῶσαν ἐναντίον τοῦ δυνάτου καὶ φορολογουμένου πολυχοῦ ἑαύτου, όταν ἐκλεφταν ἢ ἔδεσαν, όταν ἐπιθυλοῦνταν σὴν τιμὴ τοῦ καθενός, ἔρχονταν ὁ Τύπος, ἡ ἐφημερίδα, καὶ προπάντων ἡ ἐφημερίδα μας αὐτή, ἡ «Ελευθερία», καὶ χυλοῦτε σ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα τοὺς παρεκτρέποντας, ἔτσι θεμοσιούς ὀπαλλήλους, εἰς στρατιωτικούς, κ' ἔβγαζε σταφύρια καθενακῆτους πράξιν καὶ τὰ διάφορα κυβερνητικά δογμένα, ἀπὸ τὰ πλείο μισρά, ᾧ, τὰ πλείο μεγάλα, τὰ θανάσιμα εἰδὼν Τύπο, σὴν ἐφημερίδα μας, κ' ἄλλα μετ' ἄλλα, ὃ Εἰσαγγελεὺς, ὃ Εἰρηνοδίκης ἢ ὁ Ἀστυνομὸς ἀπὸ τ' αὐτὶ καὶ τάσσινε στὸ Δικαστήριον, καὶ τιμωρίζωνται, ἄλλα δὲ συμμαρζέδωνται, φυδομένα τὴν ἐφημερίδα, κ' ἔτσι ὁ Λαὸς εἶχε τὴν ἐφημερίδα προσάντην, ἀπέναντι ἐκείνων, πώκιανον καταχρήσει τῆς Ἐλευθείας, ποὺ τοὺς ἔδεικε ὁ Νόμος. Ἀλλὰ τώρα, ἀπὸ τὰ σήμερα, ἄλλαξ' ὁ Νόμος, πῶς εἶνε τὸ δικαίωμα στὸν Τύπο, σὲ κάθε ἐφημερίδα, νὰ ἐλέγξη καὶ νὰ καταγγέλλῃ κάθε παρανομία τῶν κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων στρατιωτικῶν ἢ πολιτικῶν, κακάς πόλιν. Ἀπὸ σήμερα ἱσχύει ὁ νέος Νόμος γιὰ τὸν Τύπο γιὰ τὰς ἐφημερίδας, ὃ οποῖος δὲ ἐπιτρέπεται νὰ γράφουν εἰς ἐφημερίδας ὅτι τὸ τάδε κυβερνητικὸ ὄργανον ἔδεξε τὸν τάδε, ὅτι τὸ ἐπακολούθησε ὅτι τὸν ἐσοφάντισε, ὅτι ἐπεκυλεύει τὴν τιμάν του, ὅτι ἐκέλευε, ἴστέτι ὃ καθιεθής, ὃ κάθε ακολούτος, ὃ κάθε βριστής, ὃ κάθε σοκοφάντης ὃ καθὲ κλέψτης ἔχει τὸ δικαίωμα ὃ καὶ τὸν νέον Κόμο νὰ καταγγέλλῃ τὸν Δεσπότην τῆς ἐφημερί-

θας, ἢ τὸν συντάκτην τῆς, ὁ ὀ-
 ποτεὸς εἴπαι ἀλληλέγγυος μετὸν
 Διευθυντὴν, καὶ νὰ τιμωρῆται
 καὶ ἡ ἐφημερίδα, κι' ὁ Διευθυν-
 τὴς ἡ' ὁ συντάκτης μετὰ μεγάλη
 φυλάκισιν, μνηδὼν καὶ ἐτών, καὶ
 μετὰ μεγάλη χρηματικὰ ποσότηματα
 ὧ; ἐκατὸ χιλιάδας, πᾶσιμο τὴν
 ἐφημερίδα καὶ στέρησιν τοῦ ἐ-
 παγγέλματος τοῦ νὰ δημοσιο-
 γραφοῦν οἱ Δημοσιογράφοι;
 Ποῦδες Δημοσιογράφοι τῶρα θὰ
 ζουρλαθῇ νὰ γράψῃ διὲ ὁ τάδες
 ἔδωκε, ὁ τάδες ἔδωκε, ὁ τά-
 δες ἐσυκοφίνησε, ὁ τάδες ἐ-
 κλεψε, ὁ τάδες ἐπατέθηκε μετὰ
 κινδὸν σκοποῦ νὰ προσδᾶλλῃ τὴν τᾶ-
 δε γυναῖκα, ἡ τὸ τᾶδε κορίτσι;
 Πόσους χωροφυλάκους ἄλλους,
 ὑπενωματάρχες κι ἐνωματάρχες,
 καὶ ἀξίωματικούς; τῆς Χωροφυλα-
 κῆς καταγγέλαμε γιὰ παρανό-
 μες πρὸ ἄλλες κι' ἄλλοι μετετέθη-
 καν κι' ἄλλοι ἐτιμωρήθηκαν ἢ ἂ
 πὸ τὴν προϋσταμένους τοὺς
 Ἀρχῆς, ἢ ἀπὸ τοῦ Δικαστήριου;
 Πέρσις ἓνας ἐνωματάρχης καὶ
 δυὸ—τραῖ; χωροφύλακες σκότω-
 σαν στὸ Μέντοβο δυὸ τρομπανα-
 ραῖους, διὲ ἡ τάχα δὲν μάρτυ-
 ροῦσαν ποῦ βρέσκονταν εἰ κλέ-
 φτας... Πέρσις ἓνας ἀνθυπασπι-
 στής τῆς Χωροφυλακῆς ἀντι-
 στρώσε δυὸ ἀδερφεὶς στὸ Γρεβι-
 ντι τοῦ ἀνατολικοῦ Ζυγοῦ τοῦ
 καὶ τόσα καὶ τόσα ἄλλα παρίνο-
 μα ἔγειναν. Τὰ καταγγέλαμε
 καὶ τὰ συγκατέσαμε στὴν ἐφημε-
 ρίδα ὅλα κι' οἱ διᾶσιν; ἐτιμω-
 ρήθηκαν, ἀλλὰ τῶρας; Τῶρα, ὁ
 νέος Νόμος μᾶ; βουδλωσε τὸ
 στόμα μᾶς; ἔπασσε τὴν πένηα,
 κι' δὲν μπορούμε νὰ γράψωμε
 πλεῖον, τίποτειναντιόνεικνω, ποῦ
 παραομοῦν, διότι θὰ πληρωσώ-
 με θάρρα προσέτιματα, διότι θὰ
 πᾶμε φυλακὴ, διότι θὰ κλειοῖ ἡ
 ἐφημερίδα μας, διότι θὰ μᾶς ἀ-
 παγορευθῇ κι' αὐτὸ τὸ δικαίω-
 μα νὰ δημοσιογραφεῖσωμε! Γι'
 αὐτὸ δὲν θὰ καταγγέλλωμε στὴν
 ἐφημερίδα μας, τὴν «Ἐλευθε-
 ρία» στὸ ἐξῆς, κάμετὰ—κα, μετὰ
 παρανομιὰ, κένενα ἔγκλημα ἀπὸ
 κένενα ἐναντίον τοῦ φορολογου-
 μένου Λαοῦ μας.

Δὲν τὸ ἐπιτρέπει ὁ νέος Νό-
μοι. Τί νὰ κάνωμε; Μποροῦμε
νὰ τὰ βάλωμε μὲ τὸ Νόμο;
Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΔΗΣ

Ὁ ἐκφωνηθεὶς λόγος, τὴν 31ην Μαΐου ἡ. ἔ. ὑπὸ τοῦ
Προέδρου τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος ἐν τῇ Συ-
ναγωγῇ, ὑπὸ τοῦ πατρὸς κ. Μ. Κοφφίνι εἰς τιμὴν τοῦ
μεγάλου προστάτου τοῦ Ἑβραϊκοῦ ἔθνους
Ἀδδᾶ Γκρεγκουάρ

Ἀρχόμενος τοῦ λόγου, ἐκφράζω
εἰς πάντας τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύ-
νην μας διὰ τὴν εὐμενῆ ἀποδοχὴν τῆς
προσκληθείδος μας εἰς τὴν σεμνὴν σημε-
ρινὴν ἐκδήτην.

Τὸ ἔργον τοῦ ἀειμνήστου Ἀββᾶ Ἰωὴ
ψαυτοῦ εἶναι μέγα καὶ πολυσχεδὺς καὶ διὰ
τὸ μὴ ἀπασχολῆσθαι πολὺ τὰς πολυτι-
μοὺς στιγμὰς σας, θὰ διαπραγματευθῶ
αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Ἑβραϊκῆς μόνον πλεу-
ραῶς.

Βαρὺς ἐπεκράθητο ἐφιάλης καὶ ἀποπνι-
κτικὸς κλοιὸς ἐρριζωμένων προλήψεων

νίξ διὰ τὴν αὐριον.

Ἐκ τῆς τραγικῆς αὐτῆς θέσεως τῶν ἀπῆλλαξεν τοὺς οὗς ὁ ἐλὶ τῇ Ἑκατονταετηρίδι ἀπὸ τοῦ θανάτου του τιμωμένον σήμερον παρὰ τοῦ παγκοσμίου Ἑβραϊσμοῦ ἀειμνήστου Ἀββᾶ Γκρεγ οὐδὲ θύσαις ἐπετέλεσεν τὸν Ἡράκλειον ἀδελφὸν τῆς κατασυντριψέως τῶν προαιωνίων δεισμοντῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ συνετέλεσεν εἰ. τῇ παρὰχώρησιν διὰ πρῶτον φοράν εἰς αὐτοῦς τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολίτου.

Τὸ πῶς δ' αἰλοῦς τότε ἱερὺς ἐκείνης κομολήσεως τῆς Λαοῦ ἰννεξφωρε εἰς πέρας τὸ μέγα τοῦτο καὶ ἱστορὸν ἐν ἔργον θύει γεννηθῆσιν ἐν ἰσῶν νὰ φέρω εἰς μνήμη τῶν ἡμῶν. Ὁ ἀειμνηστος Ἀββὰς Ἰωαννου γεννηθῆς ἐν Ἀσπραίνῃ περὶ τὸ ἔτος 1750 τέκνον ἀπὸν χωριῶν καὶ ἐκπαίδευθῆς εἰς τὸ Κολλέγιον τῶν Ἱησοῦ τῶν τῆς Ἀσπραίνης ἐδίδασκεν καὶ ἐψηλάφη Εὐχγγελικὰς ἀρετὰς εἰς τοὺς μαθητὰς ἐκείνους εἰς μικροῖς κομποπόλεις. Εὐφορομὴν δὲ τὴν "Ἐκτοσε ἤρχισε νὰ μελετᾷ μετ' ἀνδιαφρόντου καὶ ἐλείμμενος προσποῇ τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν πόθην τοῦ Ἑβραίου λαοῦ ἐν διασπορῇ μεταξὺ τῶν Ἑθνῶν.

Προτού συμπληρώσει τὸ τριακοστὸν
 εἰς τῆς ἡλικίας τῶν ἑξήκοντα καὶ ἐκκαλο-
 ρησεν ἐν Ἀλασκᾷ πόμπημα τὸν ἐπὶ
 τῶν μέσων ποδῶ ἀνάπληστον τοῦ ἔβρα-
 σμοῦ ἔχον ὅσοι ἑβραεὺς ὑπὸ τῆς
 τε βασιλικῆς Ἑταιρείας Τεχνῶν καὶ Ἐπ-
 στημῶν τοῦ Στρατοῦργου καὶ ἀπετέλε-
 σεν βίαιον ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐστηρίχθη
 μετέπειτα μέγας ἄγων του.

Τὸ ἔθρονον τοῦτο τοῦ Ἀββᾶ Γκρογκουάν
ἐδημοσιεύθη ἐν Στρασβὺ ὕψω, Μέτς, Π
ουόισον, καὶ μεταφρασθὲν εἰς τὴν Ἀγγ
κὴν, εἴνεγκε μετὰ μεγάλης εὐμενείας δι
κτὸν ὑπὸ τῶν ὀλίγων τῆς προοδευτ
κῶν καὶ φηλεσθερώων πνευμάτων, ἀν
εἰτάχθησαν παρὰ τὸ πλεονόν του καὶ ἐν
σχυσιν τοὺς ἀγώνος του. Ἐκλεγείς ἐν
τει 1779 βόλουευστή τοῦ Κλήρου τῆς Λα
ραίνης εἰς τὸ Γενικὰ Συμβούλιον τῶν Λα
οῖσιν ἀνταβληθέντα ἀγορεύον εἰς τὴν
περίφημον Συντακτικὴν Συνέλευσιν
Γαλλίας, ἐφθασεν εἰς Παρίσιον μετ
στεροδὸν ἀπόφασιν νὰ ἐξαγοσθῇ διὰ
ἀπολύτρωσιν τῶν Ἑβραίων.

Ἀπὸ τῆς 3ης Ἀυγούστου 1789 ἔπεν-
βη ἔνεργον ὑπὲρ τὸν Ἑβραϊκὸν τῆς
σατίας θυμάντων τοῦ φανατικοῦ με-
κὼν ταρχαποῦν διὰ διακηρύξεων διὰ το-
το εἶναι τὸ καθήκον του, ὡς λειτουργοῦ
θηρηκείας ἦεν θεωρεῖ ὅλους τοὺς ἀνθ-
πους ὡς ἀδελφοὺς.

Ἐπὶ 2 συνεχῇ ἔτι ἀπότητος πρὸ τῆς
ἐξεργασίας συσώμου ἀντιδράσεως πα-
τάς ὑβρεῖς, τρελοιδωρίας, καλυσκοφανεί-
ας, ὁποῖας αὕτη ἐπέριπτε κατ' αὐτοῦ ο-
γενώσαντες τοὺς ἀγῶνας του μετὰ τῆ
ρημαθ. τοῦ Κόμητος Κασιτλάν τοῦ Δ-
κός τοῦ Ρὸς Φουρκά, τοῦ συναδέλφου
δ. αμαρτηρομένου Ιερέως Ραμασσαν
Κόμητος Κλερμόν Τονέρ καὶ ἄλλων,
χε τὴν ὑψίστην ἱκανοποίησιν διὰ τὴν
ἀμειβομένην τὴν δικαιοσύνην, διό τὴν
ποῖαν τοσοῦτον εἶχε παλαίσει

Τῇ 27ῃ Σεπτεμβρίου 1793 ἐπὶ τῇ
τάσει τοῦ νομομαθοῦς βουλευτοῦ Ν
πῶρ, ἐξεδόθη τὸ πρῶτον διατά
τῆς Συντακτικῆς Συνελευσεως διὰ το
ποιού τιν Ἰσραηλῖται ἐγιναν πλέον ἐλ
θεοὶ καὶ πολῖται. Εἶναν Ἰσραηλῖται οἱ
τοὺς Ἰσραηλῖτας ἡ ἡμέρα αὐτὴ κατὰ
ὁποῖαν ἐπειτα ἀπὸ ἀναγκάστους δι
ποῖας δολοφῶναι χιλιετηρίδων χάρι
τὸν ἀειμνητοῦ Ἀββᾶν Γκοργκονοῦ
τοῦ συνηγότου τοῦ διὰ πρῶτον φ
ἐν τῷ Κόσμῳ ἀνεγνωρομένη εἰς τοὺς
σοφιστὰς ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ὁδότης.

Ἀὐτὴν τὴν ἡμέραν ἤρχισεν δὲ τοὶ
 στρατῆρας ἡ ἀφομοίωσις μετὰ τῶν
 λαν πολιτῶν διὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀεὶ
 στος Ἀββᾶς τοσοῦτον ἐκοιτίσας καὶ
 σοῦτον ἠγχοῖθη.

Τὸ παράδειγμα τῆς Γαλλίας ἐμεμήθη.

σ.ν καὶ τὰ ἄλλα Κόστη καὶ μετ' ὀλίγου
μῆγας ἔπασαν σχεδὸν παντοῦ τὰ τεῖχη τῶν
πολυαρίθμων Βασιλλῶν τὰς ποῖα ἀπέ-
κλειον τῆς κοινωνικῆς ζωῆς τῆς Χώρας
τῶν τούτ' Ἑβραίων τῆς Εὐρώπης, καὶ οἱ
μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης θεωροῦντο
Παρία καὶ ἀπόβλητοι τῆς Κοινωνίας ὁ
νεκέννησαν τὴν θέσιν τῶν ὡς ἀνθρώπων
καὶ πολιτῶν.

‘Αλλὰ μετὰ τὴν πρώτην ἐπιτυχίαν, ὁ
 χος ἴσθησαν πολλοὶ καὶ μακροὶ ἀγῶνες
 πρὸς στερέωσιν τοῦ ἔργου του καὶ ἵνα
 τὰ κατιστομένα Ἑθνη ἐγγράψωσιν εἰς
 τοὺς καταστατικούς των χάριτας τὴν πλή-
 ρη ἰσότητά των Ἑβραίων καὶ ἡμέρων δι-
 κήμῃ οἱ διὰδοχοὶ καὶ θαυμασταὶ τοῦ ἔ-
 ργου τοῦ ἀειμνήστου Ἀββᾶ ἀγωνίζονται
 καὶ πάλιν τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα πρὸς ἐξέλαι-
 ψιν τῶν τελευταίων ὑποκειμένων τοῦ φα-
 ντισμοῦ καὶ μισαλλοδοξίας, καθ’ ὅσον ἐλ-
 ναι τοὺς πᾶσιν γνωστὸν, ὅτι εἷς τις
 Χώρας εἰσέτι οἱ Ἰσραηλίται καὶτοι κατὰ
 τοὺς προσφάτους πολέμους ἐξέτελεσαν
 πλήρως τὸ πρὸς τὴν Πατριδα καθήκον ἐ-
 νακα τῆς ἰδιότητος των ὡς Ἑβραῖοι στε-
 ροῦνται τῶν εὐεργετημάτων τῆς ἰσοπολι-
 τείας καὶ δικαιοσύνης. Ὡς ἑλπίσωμεν ὅ-
 τι ὁσονοῦπα καὶ αἱ Χῶραι οὗτοι ἀπολοῦν-
 θούσιν τὸ παράδειγμα τῶν φιλελευθέρων
 Λαῶν, μετὰ τῶν ὁμοίων εὐτυχῶς δι-
 μᾶς πραγματοποιεῖδ ἑλληνικὸς Λαὸς ὁ πο-
 ρος καθ’ ἵλλον τὸ δίδασταμα τῆς μακαρί-
 νος σπουδιοδρομίας του ἔδωκεν δείγματα
 ἰσότητος καὶ ἐλευθερίας εἰς πάντας ἀνε-
 ξαρτήτως φυλῆς· καὶ θρησκύματος, ἐλα-
 σσινεμεν λέγειν ὅτι καὶ τὰ ὑποκείμενα ταῦ-
 τα θέλουσιν μετ’ ὀλίγον ἐκλείψει καὶ πλῆ-
 ρη· ἰσότης καὶ δικαιοσύνη θέλει ἐπικρα-
 τήσῃ ἀπανταχοῦ διὰ πάντας. Ὡς Ἰσρα-
 ηλίται, εὐγνωμόνες πρὸς τὸ μεγαλειώδη
 ἔργον του ἀειμνήστου Ἀββᾶ Γκρεγκου-
 ᾶρ κλίνωμεν μετ’ εὐλαβείας τὸ γόνυ πα-
 τῆς ἱερᾶς σκιάς του καὶ παρακαλῶ ὅσα
 μετ’ ἡμῶν ἀναφωνήσητε «οἰωνία ἡ μνή-
 μη τοῦ μεγάλου εὐεργέτου τοῦ Ἰσραὴλ Ἀ-
 ββᾶ Γκρεγκουᾶρ.»

Λόγος τοῦ Γερουσιαστοῦ
Πειραιῶς κ. Ἀν. Πρωτό-
παπα, κατὰ τὴν κατάθεσιν
τοῦ θεμελίου λίθου τῆς ἐν
Πειραιεὶ Ἡπειρωτικῆς
Δέσχης

Κύρια Πρόεδρε,

‘Ο Πειραιεύς αἰσθάνεται ἰδιαιτέ-
ραν ὅλως εὐχαρίστησιν συμμετέχων
δι’ ἐπισήμων αὐτοῦ ἀντιπροσώπων
εἰς τὴν σεμνὴν ταύτην ἐορτὴν τῆς θα-
μνωσέως τῆς Ἑπαιρωτικῆς Λέ-
σχης, τὴν ὁποίαν ἰδρύει ὁ ἐν τῇ πό-
λει μας Ἑπαιρωτικὸς Σύνδεσμος, ὁ-
στις διὰ τὴν καθόλου αὐτοῦ κοινωνίαν
καὶ φιλανθρωπικὴν δρασίαν, τὴν
ὁποίαν ἀπὸ πολλοῦ ἄρει, κατὰ το-
ούτου τρόπον, προκαλεῖ τοῦ
θαυμασμοῦ.

Μία ἀπὸ τὰς πολυαριθμότερας
παροικίας τοῦ Πειραιῶς ἐν παν
προηγμένῃ, ἀποτελεῖ ἐν τῇ συνόλ
της, ἐξέχουσαν φυσιογνωμίαν ἐν τῇ
Κοινωνίᾳ τοῦ Πειραιῶς διακρινόμ
νη ἀνεξαρτήτως εἰς ὅλα τὰ στάδια
τῆς κοινωνικῆς αὐτῆς ἐμφανίσεως.

Εἶτε ὧς ἰπιστοῖμενοι, εἶτε ὧς βιο
μήχαροι, εἶτε ὧς ἐπαγγελματῖαι, ο
φίλοι συμπολῖται Ἡπειρώται, παν
τοῦ εὐδοκίμοι καὶ προσδεῦναι ἀπ
κησαντες ἀμέριστον τὴν ἐκτίμησ
καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην ὄχι μόνον τῶ
συμπατριῶν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ δι
κλήρου τῆς Κοινωνίας τοῦ Πειρα

‘ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,
ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
‘Εκ διδομένη
‘Εν ‘Ιωαννίνους
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ
‘Ετησία Συνδρομή
‘Εσωτερικού Δρ. 75
‘Εξωτερικού Δρ. 75
‘Αμερικῆς Δολ. 7

ως. ‘Ο σκοπός και ἡ σημασία τῆς ὁ
νυγειομένης Δίσκες ἐξηγήθη ἐπορ
κῶς ἀπὸ τοῦ προλαλήσαντος. ‘Εὖ
τοῦτο μόνον θὰ προσθέσω διὰ δὲν
πρόκειται ἀλλὰς νὰ γίνῃ ἐν-ἐκτεκτι
ριον διὰ νὰ συνέλθωσι οἱ ἐκ Πα
ρα-εἰ ‘Ηπειρώται ν’ ἀνταλλάσσου
σ’ ἐψαι, καὶ νὰ συνεννοήσονται διὰ
συμφέροντά των, ἀλλὰ θέλει ἀποβῇ
καὶ ἑρὸν, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου θὰ μν
σταγῶσονται καὶ θὰ καλλιεργηθῶσι
τὰ μεγάλα καὶ ὑπερόχα πατριωτικά
καὶ φιλανθρωπικά αἰσθήματα, περὶ
τῶν ὁποίων μᾶς ἔχουν συνεθίσει καὶ
ἀνα τὸσον ἀφθονα καὶ πλούσια
καταλύουσιν τὰ σιτήθη τῶν ‘Ηπειρω
τῶν.

‘Ελπίζω, Κύριε Πρόεδρε, νὰ μᾶς
καλέσῃτε συντόμως καὶ εἰς τὰ ἐγκαί
νια τῆς Δέσσης, διὰ νὰ σᾶς συγκα
ρῶμεν ἀόριστη ἄλλην μίαν φοράν.
Ζήτω ἡ ‘Ηπειρος!

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΕΠΙ τῇ ἐπιταγῇ τῆς δημοσιεύσεως
σήμερον τοῦ ἐπιμνημοσύνου λόγου,
τοῦ ἐκφωνηθέντος τὴν 31ην λήξαν
τοῦ Ματίου ἐν τῇ ἐκτὸς τοῦ Φρου
ρίου τῆς πόλεως Συναγωγῇ, ὑπὸ τοῦ
Προέδρου τῆς ‘Ιστορικῆς Κοινότη
τος Ἰατροῦ κ. Μ. Κωφίνα, εἰς τι
μὴν τοῦ Ἀββᾶ Γρηγορίου, μεγάλ
ου προστάτου τοῦ ‘Εβραϊκοῦ ἔθ
νου, συμπληρώσαντος ἐκτονταε
τῶν, ἀπὸ τοῦ θανάτου του, δημοσι
εύμεν ἐνταῦθα τὸν ὁρῶν τῶν ‘Ε
βραίων, ἐν ὁποίῳ ἀπαγγέλλουν
ὅτι πρὸ τοῦ Τεῖχους τοῦ Ναοῦ
τοῦ Σολομῶντος, ἦν Τεμένους τοῦ
Χιλφου ‘Ομάρ, ἐπιλεγμένου
«Τε χῆρος τῶν Κλαυθρῶν»:
‘Ο Πρωτοψάλτης ἀρχίζει νὰ ψάλλ
ῃ ἑρρινά:

«Θηνοῦμ γιὰ τ’ ἀνάκτορά μας ποῦ οἱ
(μαζαν,
«Γιὰ τὴν Συναγωγή, ποῦ γκρεμίστηκε,
«Γιὰ τὰ τεῖχη, ποῦ καταδαφίστηκαν,
«Γιὰ τὸ Βασίλειό μας, ποῦ χάθηκε
Γιὰ τοὺς μεγάλους μας ἄνδρες, ποῦ
(πέθαναν,
Γιὰ τοὺς πολυτίμους μας λίθους, ποῦ
(γείναν κάρβουνα,
«Γιὰ τοὺς ἱερωμένους μας, ποῦ τυ
(οιανήθησαν,
«Γιὰ τοὺς βασιλεῖς ἁδὲς μας ἐκείνους,
(ποῦ καταφρονήθηκαν»
Κι’ ὁ Λὸς ἀπαντᾷ:
—«‘Ας καθίσωμε ἑρμιοὶ κι’ ἄς κλάψωμε»
Καὶ ἀρχίζουν καὶ κλαῖν

ΑΦΙΧΘΕΙΣΑ, ἀνέλαβεν τὴν Διεύ
θυνσιν τοῦ ‘Εθνικοῦ Οἰκοτροφείου
Θηλέων ἡ Δις Κλεοπάτρα Νικολαΐ
δου, καταγομένη ἐκ Τραπεζοῦ τοῦ
Ζιγορίου. ‘Η πρώτη τῆς ἐμφάνισις
ὠπρήρεσεν καλὴν, ἐλπίζομεν δὲ δευτέ
ραν ἀνταξίαν τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ
τῆς ἐκτίμησως τοῦ διορίσαντος αὐ
τὴν ‘Υπουργείου.

Εἰς τὴν Γερουσίαν σπεύσαντες ἡ κοι
νοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν με
λέτην τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Τύπου
καὶ διώρισεν ἕνα ἐκ τῶν μελῶν τῆς
ὡ ἐισηγητὴν τοῦ Νομοσχεδίου, χω
ρὶς νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν κατ’ ἄ
θρον ἐπεξεργασίαν τοῦ Νομοσχεδίου
τοῦ ὁποῖον θὰ κἀμῃ ἡ Γερουσία
μετὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς μεθαύρι
ον Δευτέρας.

Τὸ μεσονύκτιον ἐπιστρεψαν ἐκ Τσα
μουριάς μέσω Πρεβέζης ὁ Γενικός
Διοικητὴς ‘Ηπείρου κ. Γ. Μόδης.

‘Ο ‘Υπουργὸς τῆς Προνοίας μᾶς ἀ
πέστειλε τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα:

‘Η ἀναγραφείσα ἰδέσις διὰ περὶ
καὶ νὰ καταργηθῇ τὸ ‘Αγροτικὸν
Οἰκοτροφεῖον ‘Ιωαννίνων, τὸ ὁποῖ
ον παρέχει τοσαύτας ἐθνοφελεῖς
ὠπημασίας εἰς τὸν ὅρασμα, διότι ἡ
Κιβίρ ηὗρε ἑὺς ἐκείνη, ὅτι καὶ
ὕληρχε λόγος νὰ τὸ καταργηθῇ.

‘Ο ‘Υπουργὸς ‘Ιστορίας

ΚΑΤΑ τὴν πορείαν τῶν ἐναντίον
τοῦ τῶς Γενικοῦ Γραμματέως τῆς
Γενικῆς Διοικήσεως ‘Ηπείρου κ.
Δημ. Βαχοπούλου, διησιώθησαν
καὶ ἄλλα ἐλλείματα τῆς διοικήσεως
του, τοῦ ὁποῖου ποσοδὸν αὐτῶν ἂν
χομένου μέχρι σήμερον εἰς 316 χιλ
ιάδας. Μανθάνομεν δὲ διὰ ἐντολῇ
τοῦ ‘Υπουργοῦ τῶν ‘Εσωτερικῶν,
διεστάχθη ἡ ἐκδοσις ἐντάλματος οὐλ
λήψεως κατὰ τοῦ κ. Βαχοπούλου,
συνεπῶς δὲ καὶ ἡ περὶ φυλάκίς του.

ΤΟ ἐπισόδιον Βενιζέλου—Καφαν
τάρη, διὰ τὸ ὁποῖον προσκλήθη Συμ
βούλιον Τριμῆς, κατέληξεν εἰς μίαν
μεγάλην—μεγάλην σαπυνοφόρ
σκην! Δίκιο κι’ ὁ Βενιζέλος, δίκιο κι’
ὁ Καφαντάρη, καὶ εὐχαριστημέν
ς ὁ Βενιζέλος κι’ ἀδῶς ὁ κατηγορι
ζόμενος Καφαντάρη!

Τί ἔχομε ἀκόμα νὰ ἰδοῦμε καὶ τί
ἔχομε ἀκόμα ν’ ἀκούσωμε ἐπὶ Κυ
βερνήσεως Βενιζέλου!

ΑΠΟ τῆς παρελθούσης Πέμπτης
ἐύρσκειται ἐν τῇ πόλει μας ὁ σφοδρὸς
ἀρχιτέκτων τῆς Βεζαντινῆς Τέχνης
καὶ ἀναθηματικῆς κ. ‘Αρ. Στεῖδης;
Ζήχος, Μακεδὼν, μέλλων νὰ παρα
μεῖν ἐν ‘Ηπείρῳ πρὸς ἐργασίαν καὶ
μελέτην τῶν ὑπαρχόντων βεζαντι
νῶν μνημείων.

ΓΡΑΜΜΑΤ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ‘ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

Πρὸς τὴν ἀξιοτίμον Διεύθυνσιν
τῆς ἐφημερίδος «Ελευθερία»

‘Ιωάννης

‘Ανακοινωθὲν τοῦ Συλλόγου Παραγ
κούχων ‘Ηγουμένης

‘Ο ‘Επ’ αἰτῶν ἐξ ‘Ηγουμένης εἰς
τὴν «Κήρυκα» ‘Ιωαννίνων ἀνταποκρίσεις
ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Συ-Βο-ης»
(συνεῖα γὰρ καταδικαστικῶν ἀσφαδῶν
του) τυγχίνει ὁ κ. ἐξ ἄλλας ἐφημερίδας
γράφον ὑπὸ ψευδώνυμον «Παραθύρμις»
δηλαδὴ ὁ ἐκκρουστὸς ‘Ιωάννης Μοναστη
ρίτης δικολόβος.

Συνεπῶς περιτεύει ν’ ἀπαντήσωμεν.
Ταῦτα μόνον πρὸς γνώσιν τοῦ ἀ
γνωστοῦ Κεινοῦ.

‘Ηγουμένης 6 ‘Ιανουαρίου 1931

‘Ο Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Παραγ
κούχων Δ. Σάρας

‘Ο Γραμματεὺς Βασ. Τσώγκας
Τὰ μέλη
Φ. Χανδρόπουλος, Χρ. Πασχάλης, Β.
Μακρῆς, Ἀλεξ. Ἀντωνιάδης

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 14 ‘Ιαν.—Τὸ λυπηρότατο ἐπισόδιον
Βενιζέλου—Καφαντάρη, ἰξιακολουθεῖ νὰ σχολιάζεται
ζωηρῶς εἰς ὅλους τοὺς Πρωθυπουργοὺς καὶ παρ’ αὐτῶν ἡ
κρίσιμος βενιζελικὴν, ἐκτὸς μόνον τῶν 225 βουλευτῶν
του, οἱ ὁποῖοι δὲν λέγουσι λέξιν, φοβούμενοι μὴ πέσουν
ὑπὸ τὴν ὀργὴν του. Πάντες φρονοῦν διὰ τὸ Πρωθυπουργ
γὸς ὑπέστη διανοητικὴν μείωσιν.

—Τὸ ζήτημα τριμῆς Βενιζέλου—Καφαντάρη ὠξύν
θη. ‘Ο Βενιζέλος, παρὰ τὴν λογικὴν ὑποχωρητικότη
τα τοῦ Καφαντάρη ἀποκρούει τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβου
λίου Τριμῆς. Πιθανὸν τὸ ζήτημα ν’ ἀνατεθῇ εἰς τὸν ‘Αρει
ον Πάγον. Γερωνικά παιδικὰ πράγματα. ‘Απικα
λύθη διὰ τὸ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Τριμῆς Σοφού
λης παρέλειψε σκοπίμως δύο λέξεις τοῦ συνταχθέντος
πρωτοκόλλου, ἀποκαλυφθεῖς δὲ ὑπὸ τοῦ Παπαναστασί
ου, ἐδικαιολογήθη διὰ τὴν ἐξέτασιν οὐσιώδεις.

Σήμερον συνήλθε ἐνταῦθα τὸ Κόμμα τοῦ Καφαν
τάρη, τὸ ὁποῖον ἡσχολήθη μετὰ τῶν ἄλλων καὶ διὰ τὸ κα
μικὸν αὐτὸ ζήτημα, ἐγκρίναν τὴν στάσιν τοῦ ‘Αρχηγοῦ
του.

—Τὸ Κόμμα τοῦ Μεταξᾶ διελύθη ὀριστικῶς, ἐνεκα
τῆς ἐπιμονῆς του νὰ μὴ ἰεπιστρέψῃ εἰς τὴν Πολιτικὴν,
ὡς ἐκ τούτου οἱ φίλοι του δηλοῦν φιλίαν πρὸς τὸν ἀρχι
γὸν τοῦ Λευκοῦ Κόμματος Τσαλδάρη.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

‘Αφίξεις

—‘Αφίκετο ἐκ Πρεβέζης μὲ τὰ τῶν χα
ριτωμένων θυγιάτων του, ὅπου παρεχέ
ιμασιν, ὡς συνήθως, ὁ διακεκριμένος ‘Ια
τρός κ. Γεώργιος Δήμας, καὶ ἀναχωρεῖ
μετ’ ὀλίγου ἡμέρας διὰ τὴν γενέτειραν
κομόπολιν του Συρράκου, ὅπου, ὡς συ
νήθως, πάλιν θὰ παραθερίσῃ.

—‘Αφίκετο ἐκ Παράμυθια διὰ λόγους
ὠπρησίας πλήρης ζωῆς καὶ ἐνθουσια
σμοῦ ὁ λεβιντὴς ἐπιθεωρητὴς τῆς Δημοτι
κῆς Παιδείσεως κ. Παναγ. Παλουρός
καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια.

—‘Αφίκετο ἐξ ‘Αδδῆς—‘Αμκέμπα,
πρωτὴ ὕψης τῆς ‘Αβυρσσηῆς ὁ ἐπὶ ἐρ
γασίᾳ κ. Γεώρ. Ζογλόμης καὶ ἀνε
χώρησε διὰ τὸ χωρίον του Πυροδύα
ν, τῆς Κοινότητος.

‘Αρραβῶνες

Μετ’ ἰδιαιτέρως εὐχαριστήσεως ἀνα
γγέλλομεν τοὺς τελεσθέντας χηρῶν ἐκ
ἀρραβῶνας τῆς κολλυμφοποιίας, χαρι
τωμένης, σμνοτάτης καὶ ἀρίστης συστα
τικῆς νοικοκυροπούλας, Διδος Βασι
λικούλας ‘Θυγατρὸς τοῦ ἐξ ἱστορικῆς Οἰ
κογενεῆς τοῦ εὐάνδρου Συρράκου κατὰ
γυναικὸς κ. Γεωρ. Δήμα, ‘Ιατροῦ, μετὰ
τοῦ ἐνταῦθα μεγαλεμπόρου οἰκοδομησί
μου ἑλπίας κ. Γεωρ. Πορφύρη, ἐπ’ ᾧ
κ’ ἡ συγγαμὴν ἐγκαθίσταται τὸ εὖ ἐν
δοστον ζεύγος καὶ τοὺς ἐκατέρωθεν πεν
θεροὺς καὶ λοιποὺς συγγενεῖς, εὐχόμενοι
ταχεῖαν τὴν στέφιν του καὶ τὸν βίον ἀνέ
φελον καὶ ἀνδραγαγόν.

—Μετ’ ἰδιαιτέρως εὐχαριστήσεως ἀνα
γγέλλομεν καὶ τοὺς ἐν ‘Αθήναις ἀρραβῶ
νας τῆς Διδος Μαργαρίτας Κ.
Σκεντέρη, θυγατρὸς τοῦ παλαιάρχου Βο
ρατοπαιρώτου ἀνδραγαγόν κ. Κωνσ.
Σκεντέρη, πρώην βουλευτοῦ Κορυνθῶς
ἐν τῇ ‘Ελληνικῇ Βουλῇ καὶ Διευθυντοῦ
τοῦ ἐν ‘Αθήναις ἐκδομένου «Παλα
σχοῦ» μετὰ τοῦ λογιγράφου τοῦ ‘Υ
πουργοῦ τῆς Γεωργίας κ. Ἀμπρου Χρη
σίου.

Τὰ ἐγκάρδια μὲς συγκαρτεῖται τὸ
σον εἰς τοὺς εὐχέλεις μνηστοὺς ὅσον καὶ
εἰς τὸν ἀνδραγαγόν κ. Κ. Σκεντέρη.

‘Ο ‘Ιατρός
ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΕΤΡΙΟΥ
Διδάκτωρ τοῦ ἐν Ἀυτῶν Πανεπιστημίου
Εἰδικῶς ἐν ‘Αφροδίσια καὶ Παθολογικῶν νοσημάτων
μετέφερε τὸ ἱατρεῖόν του εἰς τὴν ὁδὸν Πουκαδῆ
(Οἰκία Παροῦ) καὶ δίδεται 7—9 π. μ. 3—5 π. μ. καὶ 8—9 π. μ.

‘Αναγνωστοπούλειον
Γεωργικὸν Σχολεῖον

ἐν Κοινότητι τῆς ‘Ηπείρου

Κατὰ τὰ τρέχον ἔτος θὰ εἰσαχθῶν ἰ
κοσι μαθηταί. Αἰτήσεις πρὸς εἰσαγωγὴν
γίνονται δεκταὶ ἀπὸ τῆς 15 ‘Ιανουαρίου.

Αἱ αἰτήσεις δέον νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ
τῶν κάτωθι πιστοποιητικῶν.

1) Πιστοποιητικὸν τοῦ Προέδρου τῆς
Κοινότητος τοῦ αἰτούντος ἐμφοῖνον τὴν
ἡλικίαν τοῦ αἰτούντος, ἥτις δέον νὰ εἴναι
14—15 ἔτων.

2) Πιστοποιητικὸν τοῦ Προέδρου τῆς
Κοινότητος, διὰ τοῦ αἰτῶντος εἶναι τέκνον γε
ωργῶν, ἢ κτηνοτρόφου, ἢ ἀσχολουμένου
μετὰ τὴν Γεωργίαν καὶ τὰς Γεωργικὰς Βιο
μηχανίας.

3) ‘Ενδεικτικὸν διὰ συνεπλήρωσιν τοῦ
χριστοῦ τὴν δημοτικὴν ‘Εκπαίδευσιν.

4) ‘Ενορκὸν βεβαίωσιν ἱατροῦ ἢ ἱμφοῖ
νουςαν διὰ εἶναι ὑγιὲς καὶ ἀνεβελήσθη
μὲ δαμαλίδαν.

Αἱ αἰτήσεις ὑποβάλλονται ὑπὸ τῶν γε
ωγῶν ἢ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν.

Οἱ εἰσαγόμενοι πληρόνουν κατ’ ἔτος
τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν, διὰ τροφίμων
διδασκῶν καὶ ἐνδυμασίαν, πληρῶς εἰς
δόσεις καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης ἐξαμη
νίας.

Κανὸν μοι ἀποστέλλονται εἰς τὸν ἐ
ιτούντα.

Σοφία Α. Παπαχαρίση
‘Επιστήμων μαζα
ὁδὸς Βαλαωρίτου 39

Κωνσταντῖνος Γ. Βακόλας
‘Ιατρός

‘Επὶ σειράν ἑτῶν ὠπρητήσας ἐν
τῇ Εὐαγγελισμῶ τῶν ‘Αθηνῶν, εἰδι
κῶς ἀσχοληθεῖς εἰς τὰ παθολογικά,
καρδιακά καὶ μικροβιολογικά.
Δίδεται π. μ. 8—10 καὶ μ. μ. 3—5
‘Ὀδὸς Καραϊσκάκη 21

ΔΙΕΥΘΥΝΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Εὐνοφάντος Ι. Χατζηαράντου

Δικηγόρου
Κοψάλη 9 ‘Αθῆναι